

sen om Salg af ferske og let saltede Kødvarer og Slagteriaffald undtog Pølser.

Jeg har her nævnet 3 Hovedændringer, som, hvis de bleve gennemførte, vilde gøre Lovforslaget i nogen Grad antageligt, vilde gøre, at den Brod, der ved dette Lovforslag er stukket ud til Byerne, i betydelig Grad vilde lempes, saa at vi i alt Fald i det Aar, der er Tale om, vilde komme saa nogenlunde helskindet derfra. Det skulde glæde mig, om den ærede Ordfører kunde imødekomme de Krav, der her stilles. Jeg tror, at disse jævne og beskedne Krav, skarpt begrænsede, som de under den øjeblikkelige Situation maa være, maa kunne imødekommes, naar henses til de store Ofre, vore Kommuner have haft, og til den Energi, de have lagt for Dagen i Retning af at sikre Beboerne gode og sunde Levnedsmidler.

Jeg vil til Slutning vedrørende Erstatningsspørgsmaalet sige, at hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, vil det i Løbet af det Aar, dette Lovforslag skulde virke, vise sig, i hvilken Grad det har virket forringende for de vedkommende offentlige Slagtehusets Indtægter. Hvis man da fra Flertallets Side i denne Sal og fra Flertallet i det andet Ting vil yde Bykommunerne en Erstatning, maatte man ogsaa give Erstatningen tilbagevirkende Kraft for det Aar, hvori den foreliggende Lov har været gældende. Jeg skal indtil videre indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Bluhme: Overfor den ærede Forslagsstiller (Blem) skal jeg udtale, at jeg i det foreliggende Forslag ser et Udtryk for den Energi og Dygtighed, hvormed han bestandig kæmper for at fremme Jordbrugets Tarv og Udvikling. Men jeg kan ikke nægte, at jeg nærer nogen Betænkelighed ved Lovforslagets Bestemmelser, og jeg vilde ønske, at den ærede Forslagsstiller vil kunne jævne disse Betænkeligheder for mig. Til Dels falde de i Traad med, hvad der blev udtalt af den sidste ærede Taler (Sabroe). Der er ikke Tvivl om, at en Lov som denne vil have Betydning for de paagældende Byers og Kommuner Indbyggere, dels med Hensyn til de Tab, som ville kunne foraarsages de paagældende Kommuner, og endelig vil den ogsaa kunne gribe ind i Næringslivet i de paagældende Byer. Ulykken for vor Kød-eksport og vor Kødforhandling her i Landet er, at Sundhedsvedtægterne ere blevne til stykkevis uden at være fremmede som

et Statstilsyn. Dersom vi havde ensartede Regler overalt, vilde saadanne Undtagelseslove ikke være nødvendige; men derved er der jo for Øjeblikket ikke noget at gøre. For Landbruget er det en Abnormitet at tænke sig, at det Kød, vi eksportere, kunne vi vanskelig afsætte i Landet. Sundhedsvedtægterne i de forskellige Kommuner lægge Hindringer i Vejen derfor, saa Landbruget lettere kan afsætte sine Produkter til Udlandet end til indenlandsk Forbrug.

Alle maa være enige om, at Landbrunets Trivsel er af stor Betydning for alle Klasser af Befolkningen. Vi have kun Landbrugets Indtægter fra Udlandet til at underbygge hele det økonomiske Liv her i Landet saavel i Byerne som udenfor Byerne, og det maa være af Interesse for alle, at Landbruget lettes saa meget som muligt i sin Virksomhed. Selv om man ser med mindre Velvillie i Byerne paa selve Landboerne, kan der ikke være Tvivl om, at Byerne ere interesserede i den bedst mulige Udvikling af selve Jordbruget. De hemmende Bestemmelser, der ere her i Landet for Afsætningen af Kød indenfor vore egne Grænser, virke selvfølgelig skadeligt for vort Renommé overfor Udlandet, saa det er af største Betydning, at de Hindringer hæves, som kunne kaste Skygge paa de Produkter, vi udføre. Men paa den anden Side mener jeg, at Landbruget maa vogte sig for at vedtage Love, som paa nogen Maade kunne synes at ville være til Skade for Bybefolkningen. De Bestemmelser, der ere her i Lovforslaget, tror jeg, ere saa betryggende, som man kan ønske sig det, for Salget af Kød. Det er ikke Tilfældet, hvad der er sagt i Bladene, at det er Mening, at de slette Varer, som Landbruget har, saasom Kød af syge Kreaturer, næs, som kunne forhandles i Byerne. Tværtimod, der er kun Tale om det Kød, som faar det bedste Stempel til Eksport. I det hele taget vil jeg bemærke overfor de Beskyldninger, der ere fremsatte mod Jordbrugerne, at det er af største Interesse for Jordbruget selv, at der ikke kan forhandles slet Kød i vore Kommuner. Jo større Hindringer der lægges i Vejen for Landbruget mod at forhandle Kød af syge Kreaturer eller Kødvarer af slet Kvalitet, desto bedre er det i Virkeligheden for Landbruget selv. Det er godt, at det tvinges til at kaste alt det slette til Side og ikke lade det komme i Handelen.

De Betænkeligheder, jeg har ved Lovforslaget, ere navnlig, at ved de gældende